

Míg az erőszak el nem választ...

„Miért erőszakos valaki? Mert nem tud belenyugodni abba, hogy nem erős.”

Osvát Ernő

ESÉLYEK ÉS LEHETŐSÉGEK

ÖN-KOR-KÉP • esélyegyenlőségi melléklet • 2008. március

„a családon belül Erőszak

„Mert tudod, hogy a lágyság erősebb, mint a keménység,
a víz erősebb, mint a szikla, a szeretet erősebb, mint az erőszak.”

Hesse

■ **Salma Hayek a világhírű színésznő, már szembesült a családon belüli erőszakkal**

Egy megdöbbentő gyermekkori élménynek köszönhetően Salma Hayek örömmel állt egy, a családon belüli erőszak elleni kampány élére.

A Golden Globe-díjas színésznő a mai napig nem felejtette el azt a napot, amikor az édesapja megvédett egy nőt, akit a nyílt utcán bántalmazott a férje. „Először akkor szembesültem a családon belüli erőszakkal, mikor még Mexikóban laktam és a családommal séta közben belebotlottunk egy férfibe, aki egy nőt vert. – mesélte a Glamour magazinnak. Az édesapám közbelépett, verekedni kezdtek a férfivel, és sikerült is legyőznie. Emlékszem azt gondoltam Istenem, az apám egy hős. Aztán a nő megfordult és ütlelni kezdte az apám. Képtelen voltam felfogni, mi történik.”

Salmát azóta is foglalkoztatja, hogy a nők miért nem lépnek ki az olyan kapcsolatokból, ahol megalázzák, ütik-verik őket. *Stop.hu*

■ „Nincs egyetlen ok, ami megmagyarázná, hogy az egyik ember miért válik erőszakossá, bántalmazóvá, míg egy másik személy nem. Az erőszaknak összetett okai vannak, szerteágazó gyökerekkel – biológiai, társadalmi, kulturális, gazdasági, érzelmi és politikai.”

(WHO World Report on Violence and Health, 2002)

■ „A családon belüli erőszakról az utóbbi időben több szó esik. Egy szélesebb körű társadalmi vita bontakozott ki, a megoldás azonban még messze van. Egyre több tragédiáról hallunk, mind több és több áldozat jelentkezik, és a közvélemény növekvő figyelmé kíséri a történéseket.”

E szavakkal indítja Pató Erika; a SzocHáló Társadalomtudomány weblapján megjelenő cikkét, majd így folytatja:

Valóban, azt hiszem, keveset tudunk e témáról, még akkor is, ha a hírekből halljuk, hogy 1996 óta folyamatosan növekszik a vér szerinti hozzátartozók sérelmére elkövetett és ismertté vált bűncselekmények száma; ha tudjuk, hogy Magyarországon minden hónapban legalább egy gyermek és minden

héten legalább egy nő lesz áldozata a családon belüli erőszaknak; ha ismert általános statisztikák szerint tudható, hogy minden harmadik nap meghal valaki a családon belüli erőszak következtében; ha halljuk környezetünkben, vagy éppen szemtanúivá válunk a bántalmazásnak, az erőszak bármely megnyilvánulási formájának.

Az UNICEF a gyermekek számára veszélyesebb országok közé sorolta hazánkat.

Ezek a számok sokkolóak lehetnek, s még inkább így van, ha azt is hozzávesszük, hogy számtalan esetben nem válik statisztikai számmá, hírré, hiszen nagy valószínűség szerint ezekben az esetekben nagy a latencia (lapangás), a nyilvánosságra nem kerülő esetek száma.

Igen gyakran „szenciacióvá” aljasodik az ismertté vált eset, figyelmen kívül hagyva az áldozat minden emberi, személyiségi jogát, kitéve őt újabb, további zaklatásnak, abúzusnak.

Ezek sajnos mit sem segítenek az erőszakos cselekmények számának csökkenése érdekében, mint ahogy ahhoz sem, hogy tudjuk, mit is jelent ez.

Családon belüli erőszak, ha valaki a hozzátartozója biztonságát, testi-lelki épségét veszélyezteti vagy károsítja, önrendelkezésében vagy szexuális önrendelkezésében korlátozza, testi erőszakot követ el, vagy annak elkövetésével fenyeget, illetve e személy tulajdon tárgyait szándékosan tönkreteszi, s ezzel elviselhetetlenné teszi az áldozat számára az együttélést.

Százéves a nőnap

A 100 éves nőnap alkalmából *Dr. Lamperth Mónika* szociális és munkaügyi miniszter, *Simon Gábor*, a tárca államtitkára és *Mandur László*, az Országgyűlés alelnöke emléklakettet és oklevelet adott át a Parlamentben. *Dr. Lamperth Mónika* miniszter olyan hölgyeket részesített elismerésben, akik példaként szolgálhatnak a nők és a férfiak számára egyaránt, mindannyian olyan célokért küzdenek, amelyek a nők egyenjogúságát, megbecsülését, elismerését segítik. A díjazottak személyére civil és szakmai szervezetek, köztestületek és államigazgatási szervek tettek javaslatot. Van közöttük: borász, börtönigazgató, énekes, építész, festő, jelyelvi tolmács, katona, katasztrófavédelmi szakértő, költő, mentős, orvos, óvónő, pedagógus, politikus, postás, rendőr, repülőgép-pilóta, sportoló, színész, táncos, vasutas, újságíró, ügyvéd és védőnő is.

New York 2008. február 25–március 7.

A CSW (Commission on the Status of Women – Nők helyzetével foglalkozó Bizottság) 52. ülése – A CSW az ENSZ ECOSOC egyik fontos funkcionális bizottsága. A 2008. évi ülészak magyar delegációját Rauh Edit, a Szociális és Munkaügyi Minisztérium esélyegyenlőségi szakállamtitkára vezette. Az ülészak kiemelt témája: a nők és férfiak közötti egyenlőség finanszírozása és a nők hatalomhoz juttatása volt.

Az ülészak első napja

A tanácskozás nyitó napján az ENSZ főtitkára meghirdette a nőkkel szembeni erőszak elleni kampányát. *Ban Ki Mun* hangsúlyozta: a probléma megoldása nem tűr további halasztást, különös tekintettel azokra földrajzi területekre, ahol fegyveres konfliktusok zajlanak.

Az ülészak általános vitája során tartott beszédében Rauh Edit, a Szociális és Munkaügyi Minisztérium esélyegyenlőségi szakállamtitkára hangsúlyozta, ha a tagállamok együttes erővel lépnek fel a főtitkár, *Ban Ki Mun* a nők elleni erőszak ellen

irányuló kezdeményezése kapcsán, az történelmi pillanattá válhat a CSW életében. Magyarország készen áll szorosan együttműködni ebben a fontos kezdeményezésben. Mivel a nők elleni erőszak hosszú évek munkája ellenére még mindig sokszor rejtve marad, Magyarország is csatlakozott az „Állítsuk meg a nők elleni,

családon belüli erőszakot!” elnevezésű Európa-szerte zajló kampányhoz. Magyarország jelenleg az Európai Unió egyik külső határországa. Ennek megfelelően az elkövetkezendő években növekvő migrációval kell szembenéznünk, és már most meg kell teremtenünk azokat a feltételeket, amelyek leginkább megfelelnek a migráns és menekült nők igényeinek, amelyek a leginkább segítik őket – hívta fel a tanácskozás figyelmét Rauh Edit. Megerősítette azt az Európai Unió tagállamai által is támogatott elképzelést, hogy egy magas rangú tisztviselő kinevezése a főtitkár-helyettesi szinten megfelelő mód arra, hogy a nemekkel foglalkozó szervezetekkel szorosabb és hatékonyabb legyen az együttműködés. Minden létező és új tárgyalási módot fel kell tárnunk annak érdekében, hogy ezen a téren gyors reformok valósuljanak meg. A nők egyenlőségre épülő helyzetbe hozása olyan alap, amelyre a nemek közötti egyenlőség elérését bátran építhetjük. A szakállamtitkár emlékeztetett arra is, hogy miután már megfogalmazták az alapvető jogi eszközöket a nők helyzetének javításához és a nemek közötti egyenlőség eléréséhez, a következő feladat, hogy ezek megvalósításán munkálkodjanak.

Kerekasztal-beszélgetés

A magas szintű kerekasztal-beszélgetés résztvevői egyetértettek abban, hogy egy-egy ország gazdasági helyzetétől jelentős mértékben függ az ott élő nők státusza. Megállapították, hogy a nemek közötti egyenlőségbe való befektetés csökkenti a szegénységet, és gazdasági növekedést is indukál, ezért a megfelelő finanszírozás kialakításához a mainál több energiát kell áldozni.

A jövő

A CSW 53. ülészakának kiemelt témája „A nők és férfiak közötti egyenlő felelősség-megosztása, beleértve a HIV/AIDS kontextusában értelmezett gondozást is” lesz. Ezt a témát az 52. ülészak félnapos szakértői egyeztetéssel készítette elő. A panel során kiemelték, hogy a nemek közötti egyenlőtlen helyzeteknek okozója és okozata is a nők és férfiak közötti egyenlőtlen (gyakran súlyosan egyenlőtlen) munkamegosztás.

Ez elsősorban a fizetetlen munka megosztásán mérhető le, melyből még mindig szignifikánsan többet végeznek a nők. A résztvevők javasolták, hogy a témára való tekintettel a specifikált „fizetetlen gondozási munka” kifejezést kellene használni az általános „fizetetlen munka” helyett. Kiemelték: az a tény, hogy a fizetett gondozási feladatokat is főként nők látják el, erősíti azt a sztereotípiát, mely szerint a nők „természetes” választása és adottsága a gondozási feladatok ellátása. A HIV/AIDS relációjában a kérdést tovább is bontották.

Az indikátorok hiánya

A CSW közös ülést is tartott a Statisztikai Bizottsággal, melynek témája a nők elleni erőszakkal kapcsolatos indikátorok kidolgozása volt. A panel során kiemelték, hogy megfelelő statisztikák nélkül nem lehet a jelenség felszámolásán dolgozni, ám jelenleg nincsenek nemzetközileg elfogadott indikátorok. Az ENSZ-főtitkár felkérte a Statisztikai Bizottságot, hogy dolgozzon ki nemzetközileg elfogadható indikátorokat, amelyek minden tagállam számára megfelelőek.

Összefoglaló az Európa Tanács nők elleni erőszakkal (beleértve a családon belüli erőszakot) szembeni kampányáról

A nők elleni erőszak a nők és férfiak közötti egyenlőtlen hatalommegosztás eredménye, mely a nőkkel szembeni – közéletben és magánéletben egyaránt tetten érhető – diszkriminációhoz vezet. A nők elleni erőszak az emberi jogok megsértése, mely akadályozza a nőket alapvető jogaik érvényesítésében, valamint a nemek társadalmi egyenlősége előtt álló egyik legnagyobb akadály. Az államok felelősek állampolgáraik szabadságának és biztonságának tiszteletéért és megteremtéséért, így biztosítaniuk kell a nők elleni erőszak megelőzéséhez, felderítéséhez és megbüntetéséhez szükséges eszközöket, akkor is, ha az erőszak a családban vagy a háztartási egységben fordul elő. A nők elleni erőszak komplex jelenség, mely komplex kezelést igényel.

Források

A kampány alapjául szolgáló tanulmány kimutatta: nem minden európai tanácsi tagállam biztosít megfelelő forrásokat az erőszak áldozatainak, nem gyűjt országos szinten adatot az esetekkel kapcsolatban, és nem fordít figyelmet az igazságszolgáltatás munkájára. Ily módon, nincs olyan alap, melyen a nők elleni erőszakkal szembeni küzdelem hatékonysága mérhető lenne.

Éppen ezért az Európa Tanács sürgeti tagállamait, hogy biztosítsanak elsőbbséget a nők elleni erőszak megelőzésének és leküzdésének, valamint aktívan és elkötelezetten működjenek közre jelen kampány megvalósításában.

A definíció

Összhangban a Miniszterek Tanácsának a nőknek az erőszakkal szembeni védelméről szóló ajánlásával, a nők elleni erőszak nem más, mint

„valamennyi nemi alapú erőszak, amely a nők fizikai, szexuális vagy pszichés sérülését okozza, vagy okozhatja, beleértve az erőszakos cselekménnyel való fenyegetést, a kényszerítést vagy a szabadság önkényes korlátozását mind a közélet, mind a magánélet területén. Ez magában foglalja:

– a családban vagy a háztartási egységben előforduló erőszakot, egyebek mellett fizikai és mentális erőszakot, érzelmi vagy pszichés abúzust, erőszakos közösülést vagy egyéb szexuális abúzust, vérfertőzést, házastárs, rendszeres vagy alkalmi partner, illetve élettárs sérelmére elkövetett nemi erőszakot, továbbá a becsület nevében elkövetett bűncselekményeket, a nemi genitális megcsonkítását vagy egyéb ártalmas hagyományokat, mint például a kikényszerített házasság.”

A kampány fő témája

A családon vagy háztartási egységben belüli nők elleni erőszak (családon belüli erőszak) megelőzése és leküzdése.

A kampány céljai

- 1) köztudatformálás: a nők elleni erőszak az emberi jogok megsértése – valamennyi állampolgárnak fel kell lépnie azzal szemben
- 2) politikai akaratnyilvánítás és konkrét, az erőszakot visszaszorító intézkedésekhez szükséges források biztosításának kiharcolása
- 3) nemzeti cselekvési tervek és jogszabályok kidolgozása által hatékony intézkedések, melyek egyúttal az Ajánlás megvalósítását is segítik.
- 4) az elért eredmények rendszeres monitorozása.

A kampány üzenetei

- a családon belüli erőszak elleni küzdelem közös és nyilvános fellépést igényel

- a családon belüli erőszak az emberi jogok megsértése
- a családon belüli erőszak súlyosan sérti a nőket és károsítja az egész társadalmat, beleértve a jövő generációit is
- a családon belüli erőszak elleni küzdelemhez a férfiak aktív részvételére is szükség van.

Célcsoportok

Államfők, kormányfők, miniszterek, az országgyűlések elnökei, országgyűlési képviselők, regionális és helyi szervek tagjai, nemzetközi és kormányközi szervezetek, nemzetközi és helyi nőszervezetek és emberi jogi civil szervezetek, helyi közösségek vezetői, regionális és országos üzleti vezetők, rendőrök, bírák, szociális és egészségügyi szakemberek, női áldozatokat segítő szervezetek, oktatási szakemberek, szakszervezetek, minden nő (különösen a női áldozatok), férfiak (mint a változás aktív szereplői), fiatalok.

Szlogen

„Állítsuk meg a nők elleni, családon belüli erőszakot!”

Pályázati felhívás

A Szociális

és Munkaügyi Minisztérium meghirdeti mikro-, kis-, közép- és nagyvállalat, továbbá költségvetési szerv és nonprofit szervezet kategóriákban a „**Családbarát Munkahely 2008**” Díjat.

Pályázni a pályázati adatlap kitöltésével és érvényes aláírásával lehet, pályázati díjat nem kell fizetni. A pályázati adatlap és az információs háttéranyag letölthető az alábbi honlapokról: www.szmm.gov.hu, www.munka-maganelet.hu. A pályázatról további információ kérhető: Makár Orsolya (Tel: 06 1 475-7989, csbm2008@szmm.gov.hu).

Magyarország 2008

Beszélgetés Ádámné Dunai Irénnel, a Szociális és Munkaügyi Minisztérium főosztályvezető-helyettesével, három diplomás szociálpolitikussal

– Sok a dolog, amíg utolérjük Európa fejlett országait?

– Igen, de nem vagyok pesszimista... Magyarországon igazán a 45/2003-as országgyűlési határozat alapján indult el egy kezdeményezés. 2004-ben az akkori Esélyegyenlőségi Kormányhivatalban létrehoztak egy családon belüli erőszak megelőzé-

sére szolgáló krízisközpontot. Ez egy kicsi helyen működött, és csak Budapesten látta el a bántalmazottakat. Rendes munkaidőben 8-tól fél 5-ig működött. Gőncz Kinga minisztersége idején született a döntés, hogy a bántalmazottak kezelésére országos stratégiát kell készíteni.

– Ennek te vagy a „szülőanyja”.

– Nem tagadom, az volt a célunk hogy a régiókban és Budapesten hozunk létre egy-egy krízisközpontot. Aztán egy 24 órás telefonos szolgálatot és egy titkos házat, valamint hogy kezeljük fontos stratégiai elemként a társadalmi szemléletváltást, a köztudat formálást. Ezek voltak a prioritások. Meghívásos pályázaton választottuk ki azokat a családok átmeneti otthonait, amelyek alkalmasak voltak a krízisközpont feladatainak ellátására is. Amellett kiírtuk a pályázatot, végiglátogattuk a régiókat, hogy megtaláljuk azon intézményeket, amelyek esélyvel pályázhattak. 2005-re meg is alakult a 8 krízisközpont, valamint a titkos ház és a telefonos szolgálat. Hogy jól választottunk, mi sem bizonyítja jobban, minthogy az alapítók vezetik ma is az intézményeket.

– Ki dolgozik egy-egy krízisközpontban?

– Szociális munkások, család gondozók, jogász és pszichológus. Az ő feladatuk a jelzőrendszerrel való együttműködés. Ebbe beletartoznak a családsegítő szolgálat, a gyermekjóléti szolgálat és a házi orvosok, valamint a pedagógusok. Mindazok akik közvetlenül érintkeznek a bajba jutottakkal, s akiknek jogszabály írja elő, hogy jelezzék, ha gyermek, vagy női, netán férfi bántalmazást tapasztalnak.

– Milyen a titkos ház?

– Egy olyan intézmény, ahol a bántalmazó nem találhatja meg családtagjait. Feladata, hogy azonnali, biztonságos elhelyezést nyújtson a bántalmazott anyáknak és gyermekeiknek, valamint az egyedülálló nőknek, olyankor, amikor az eset különösen veszélyes voltából adódóan kiemelten szükséges, hogy az áldozat titkos és biztonságos helyen tartózkodjon.

– Ha nem is a titkos házban, de minden rászoruló el tudnak helyezni?

– A kezdeti időszakban, amikor még nem volt elég férőhely, az egyik krízisközpont egy hotelben bérelt szobát a bántalmazott családnak. Ma már nincs ilyen gond. Az ellátórendszert folyamatosan bővítjük. Mosonmagyaróvárott már 25 férőhellyel rendelkezünk. Ha egy régiós központban már nincs hely, akkor a telefonszolgálat egy másikkal veszi fel a kapcsolatot, mivel országosan működnek, tehát bármely helyről fogadnak.

– A településeken miként fogadták a krízisközpontokat?

– Többnyire szívélyesen. Persze akadt olyan polgármester, aki azt mondta, nem akar ilyen embere-

ket látni a városban. Sikerült meggyőzőm, hogy az erőszak áldozati nem drogosok, nem alkoholisták – akiket amúgy szintén be kellene fogadni –, tehát semmi ok az ellenállásra.

– Az önkormányzatok is hozzájárulnak a központok finanszírozásához?

– Ezek állami pénzből működnek. És mivel a jogszabály értelmében a normatíva kizárólag az anyára és a gyermekre szól, az egyedülállók befogadására külön pénzt biztosít a minisztérium. A 4–6 főt ellátók központok évi 4 millió forintból gazdálodnak, a 25 főt fogadók évi 6 millió forintból.

– Van speciális gyermek gondozás?

– A krízisközpontokban dolgozó pszichológus látja el ezt a feladatot, mégpedig személyre szabottan. A pszichológus a krízisközpontba érkezés első pillanatában találkozik a bántalmazottal. Néhány nap után létrejön egy team, hogy együtt megfogalmazzák, hogy merre, hova kellene tovább lépni, és milyen szakembereket vonjanak be még a munkába. A jogi kérdésekkel az intézmény alkalmazásában álló jogász foglalkozik.

– A krízisközpontban eltöltött 30 nap után, hová mehetnek?

– Többnyire családok átmeneti otthonába, egy–másfél évre. Fölmerül a kérdés, mi van, ha ez az idő is lejár? Tervezünk indítani egy modellprogramot, aminek az a célja, hogy az önkormányzatoktól bérlakást kérünk, és oda költözhessen a rászoruló. Amennyiben megfelelő bizonyos követelményeknek. Például, hogy az átmeneti otthonban

eltöltött idő alatt munkába állt és a fizetéséből takarékoskodott.

– *Beszéljünk a 2008-as évről.*

– Ebben az évben két új krízisközponttal bővítjük a jelenlegi ellátórendszert. Van is jelentkező, remek csapattal. A már meglévő krízisközpontokban is kiváló szakemberek dolgoznak, akikkel igen jó a kapcsolatunk. A fejlett országokhoz hasonlóan, nálunk is harmonikus az együttműködés.

Gyorsított eljárás kellene

Beszélgetés *Urbán Erika* családpszichológussal.

– A családon belüli erőszak komplex kérdés, mert nemcsak a bántalmazottakat, hanem – bármilyen paradoxonnak is tűnik – a bántalmazót is meg kell támogatni. Bár ehhez olykor

igen nagy lelki erőre van szüksége a szakembernek.

– *Nem lehet könnyű naponta tragédiákkal szembenézni.*

– Most is van egy olyan esetem, ami nagyon megvisel. Egy alkoholista férfi 10 éven át bántalmazta a feleségét. A környezetből semmilyen jelzést nem kaptunk, az asszony sem jelentkezett nálunk. Le kellett vágni a lábát, és sérültek a belső szervei is. Most egy átmeneti otthonban él a kislányával. Csak kerekesszékekben tud közlekedni. Jelenleg kórházban van. Munkát nem tud vállalni, semmilyen kilátása nincs.

– *És minderről tényleg nem tudott senki?*

– Dehogynem! Csak féltek a brutális embertől. Az asszony is csak akkor jelentkezett, amikor felmerült, hogy a férje szexuálisan zaklatta a kislányukat.

– *És hol van az apa?*

– Ő maradt a házukban, ami kb. 500 ezer forintot ér. Nem túl értékes, de az anyának és a gyereknek megoldás lehetne. Igyekszünk megszerezni nekik, de a bírósági eljárás nagyon lassú. Sajnos...

– *És miért nincs már börtönben a bántalmazó?*

– Ugyancsak az eljárás lassúsága miatt. Az igazságszolgáltatás folyamatát sajnos ilyen esetekben sem lehet meggyorsítani. Pedig most igazán indokolt lenne, hiszen ha az édesanya meghal, mielőtt megszületik a férj ellen a jogerős ítélet, illetve megszűnne az apa szülői joga, még az is lehet, hogy érvényesíti apai jogait, és a gyerek visszakérül a bántalmazóhoz. Pedig találtunk egy kedves jó szellemű, karitatív befogadó családot, ahol jó helye lenne a kislánynak. Vannak országok, pl. Hollandia, ahol ilyen esetben gyorsított eljárás keretében döntenek. A mi munkánk is hatékonyabb lenne, ha megváltozna az igazságszolgáltatás gyakorlata. Hiszen a hosszadalmas eljárás során tovább sérülnek a bántalmazottak, de még a bántalmazó is, aki ha akar, sem tud kikeveredni az áldatlan helyzetből.

Én a hivatalos eljárás rendjének megváltoztatását kulcskérdésnek tartom. Csak még egy példa, hogy mennyire égető probléma ez: egy a saját lányát és annak barátnőjét szexuálisan molesztáló apa, végül is azért került börtönbe, mert megölte a szomszédját.

Segítünk, ha Ön is akarja!

Beszélgetés *Zelenák Józseffel*, az Országos Kríziskezelő és Információs Telefonszolgálat vezetőjével:

– *Sokszor cseng a telefon?*

– Naponta 2–300 hívás érkezik hozzánk, amiből 30–40 tudósít valós, kezelendő esetről. Ezek azonnali intézkedést kívánnak. Az egyik legsúlyosabb az volt, amikor egy anya 10 gyerekével jelentkezett nálunk, hogy segítsük őket fedél alá, mert a férje elüldözte őket otthonról.

– *Kik kezelik a telefont?*

– Minden munkatárs főiskolát, egyetemet végzett. Rendelkeznek pszichológiai és jogi ismerettel, és ez körülbelül elég is ahhoz, hogy kezelni tudják a hívásokat. Mi nem adunk sem jogi sem lelki tanácsokat. A telefon éjjel-nappal egyfolytában csörög. Egy kliensre 3–4 perc jut, és utána azonnal intézkedünk. A

bántalmazottat összehozzuk a krízisközpont munkatársaival, akik elviszik a központba.

– **Tavaly hány telefonjuk volt?**

– 160 ezer.

– **Éjjel mit csinálnak?**

– A minap hajnali háromkor telefonált valaki: itt vagyok a Keletinél három gyerekkel hálóingben, segítsenek rajtam. A helyi rendőrség segítségével megoldottuk az elhelyezésüket az egyik krízisközpontban. A rendőrséggel, illetve a polgárőrséggel nagyon jó a kapcsolatunk.

– **Hány esetet tudnak orvosolni?**

– Mindenkin segítünk, aki rászorul. A rendszer jól működik. Telefonon felmérjük, hogy a hozzánk forduló valóban krízishelyzetben van-e, és azonnal lépünk.

– **Honnan tudnak a jeletkezők a szolgálatról?**

– Információs lapunkat, plakátunkat az ÁNTSZ, a gyermekjóléti szolgálatokon és az iskola védőnők segítségével szétterítettük az egész országban. Televíziós spotjaink is sokat segítettek abban, hogy ismertté váljunk.

– **Férfi is jelentkezett már?**

– Persze, természetesen. Az egyik emlékezetes eset, amikor egy apa két gyerekével menekült, mert jött az új férj, aki az anyával közösen elüldözte őket a közös lakásból. A krízisközpontban helyeztük el őket.

– **Meddig tudják követni a telefonálók sorsát?**

– Harminc napig biztosan, amíg a kríziskezelés tart. Bár, ha szükséges ez is meghosszabítható, de erre ritkán kerül sor, a többség megtalálja a továbblépés lehetőségét. Elmennek vagy a családok átmeneti otthonába vagy albérletet találnak. Az is előfordult már, hogy összefogott két nő hat gyerekkel, és együtt költöztek egy bérlakásba.

– **Mi a leggyakoribb ok, ami miatt jelentkeznek?**

– A fizikai bántalmazás, fizikai erőszak, lelki terror.

– **Lelki terror?**

– *Semmire se vagy jó, nem vagy igazi anya, elhanyagolod a gyereket és engem is. Még főzni se tudsz. Hogy nézel ki?* Bizony a lelkistressz is okozhat krízist. *Meg a gazdasági terror. Kevés a pénz, adjál még... Mire költöd? Stb.*

Segítünk, ha Ön is akarja!

A szolgálat a nap 24 órájában segít minden Magyarországon élő magyar és nem magyar állampolgárnak. Elsődleges feladata a tájékoztatás, szükség esetén azonnali beavatkozás. A szolgálat helyszíne szigorúan titkos, a hívóval és a levelezővel személyes találkozásra nincs lehetőség. A lefolytatott beszélgetéseket magnófelvétel nem rögzíti, a kapott információkat a munkatársak szigorú titoktartási kötelezettséggel kezelik. A szolgálat tanácsadói az ország bármely területéről beérkező hívásokra és emailekre, a hozzánk forduló kérésére, vagy vele egyeztetve azonnali intézkedést vagy elhelyezést kezdeményezhetnek. A szolgálat együttműködik a Magyarországon működő intézményekkel, más telefonos szolgálatokkal és civil szervezetekkel.

Ingyenes segélyvonal:
06 80 20 55 20

– **Ön inkább nőpárti?**

– Két lányom van, két leányunokám és egy fiam...

– **Roszzabb véleményrel van a férfiakról, mint a nőkről?**

– Hát... Több brutális férfival találkoztam, mint nővel...

Az erőszak a gyengék végső menedéke.

Isaac Asimov

A mellékletet szerkesztette:

Szegvári Katalin

Fotó: Pető Zsuzsa

Készült a Szociális és Munkügyi Minisztérium megbízásából.

